

[Steen.]

interesser, som man ved Behandlingen af dette Forslag ikke maa glemme. Men forudsat en retsindig Brug af de Bemyndigelser og de Dispensationsbestemmelser, Lovforslaget indeholder, tror jeg, at Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov, vil være et godt Grundlag for Støjplagens virkningsfulde Bekæmpelse.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen i de Betragtninger, han gjorde gældende med Hensyn til § 7, og understreger ogsaa for vort Vedkommende Ønsket om, at den Institution, der skal bære Udgifterne, faar Indseende med, hvad det er, der for dens Regning sættes i Værk, ligesom jeg ogsaa vil finde det rimeligt, at man ikke opretholder det Forhold, man har nu: at den ene Statsinstitution — saaledes som det nu er paapeget for Statsbanernes Vedkommende — virker til Dels ødeleggende paa den anden.

Idet jeg i øvrigt forbeholder mig at tage med ind under Overvejelserne de Synspunkter, der under Sagens fortsatte Behandling vil blive ført frem fra de forskellige Sider, tilsiger jeg den højtærede Minister mit Partis velvillige Medvirken til Lovforslagets Fremme.

Rager: Jeg ønsker at gøre et Par enkelte Bemærkninger til dette Lovforslag, specielt under Hensyn til, at de 4 Ordførere, der har talt, er de 4 Repræsentanter for Folketinget, som sidder i Radio-raadet. Dette gør naturligvis, at for dem, der ikke er saa stærkt optaget alene af den Side af Sagen, bliver Behandlingen let en lille Smule ensidig, og det har jeg ikke villet lade gaa ganske upaataalt hen.

Der har nok været talt om Erhvervsinteresserne, men man har hovedsagelig talt om den lille § 3 og de forskellige Smaabrugere, der kunde blive Tale om. Men man maa være klar over, at de store Erhvervsinteresser med Hensyn til dette Forslag ligger hos Landets Elektricitetsværker. Forholdet er det, at efter at Elektricitetsværkerne er bygget, er denne nye Teknik, Radioteknikken, kommet, og nu forlanges det i Virkeligheden, at Elektricitetsværkerne og deres Brugere skal afholde de nødvendige Omkostninger for at skaffe Ro i Æteren.

Men det er lidt vanskeligt. For det første er det hele svævende endnu, meget svævende, og dernæst kan det komme til at koste mange Penge, og det vil ikke være saa forfærdelig let i det enkelte Tilfælde at se, hvorledes det skal gøres.

Vi maa huske paa, at vore Elektricitetsværker er meget store Erhvervsvirksomheder: vi har dem i kommunalt Eje, og vi har dem som Andelselskaber ud over Landet, meget store Selskaber, for hvis Interesser det kan betyde umaadelig meget. Vi staar temmelig sikkert overfor en betydelig Udvikling af Elektricitetsproduktionen, betydelig større Kraftoverføringer, og hvilke Ulemper det kan have for Radioen, hvis der ikke ogsaa paalægges Radioen Forpligtelse til at holde sin Sti ren bl. a. ved at følge med i Teknikken og gøre Stationerne kraftigere, det ved vi ikke, saa det forekommer mig, at vi for en stor Del kommer ud at svømme.

Danske Elektricitetsværkers Forening, som omfatter de allerfleste af de danske Elektricitetsværker, har vistnok haft Lejlighed til i Løbet af ganske kort Tid at gøre sig bekendt med Indholdet af dette Lovforslag. Men det er mig ikke bekendt, hvorvidt alle Medlemmerne har haft Lejlighed dertil. Det er mig i hvert Fald bekendt, et et meget prominent Medlem, tidligere Medlem af dette høje Ting, Proprietær N. J. Andersen, Snedkergaard, der fra 1913 har været Formand for et af vore største Andelselektricitetsværker, ser med stor Betænkelighed paa Gennemførelsen af dette Lovforslag, fordi der nemlig, selv om Forslaget er foreløbigt, og selv om der kan gives Dispensationer paa mange Punkter, ligger det deri, at det i Princippet en Gang for alle lægger Omkostningerne over paa Elektricitetsværkerne.

Man kan sige, at der staar, at for saa vidt det drejer sig om gamle Anlæg, skal Anlægget ikke afholde Omkostningerne. Men et elektrisk Anlæg holder som Regel kun i 10—15—20 Aar, og den Dag, Maskinen udskiftes, er det en ny Maskine, og saa vil det efter dette Forslags Vedtagelse i Løbet af kort Tid blive Elektricitetsværkerne, der skal betale Omkostningerne. Jeg vil ikke hermed sige, at dette er forkert, men jeg vil blot pege paa, at dette er et meget vigtigt Spørgsmaal, idet vi i Virkeligheden her fortager et principielt afgørende Skridt. Om det er rigtigt eller galt, at man gaar denne Vej, vil jeg, som sagt, ikke sige noget om, men jeg synes, det maa overvejes nøje, da jeg mener, det er et af de vigtigste Punkter i dette Lovforslag.

Man har endvidere talt om, at det var uheldigt, at Elektricitetskommissionen, naar den skulde føre Tilsynet, førte det for Radiospredningens Regning; men saadan har Elektricitetskommissionen altid haft det. I Øjeblikket er det saadan, at Elektricitets-